

Φευθή τὸν ἀγαπητόν της, αἴφνης ὠχρίᾳ—καὶ ἀληθῶς ἡσθάνετο διότι ἀληθῶς ὠχρίᾳ—οἱ ὀφθαλμοὶ της χάνουν τὴν λαμπρότητα τῶν καὶ μόλις διὰ χαμηλῆς φωνῆς λέγει πρὸς τὸν θεόν: je ne peux pas mourir. Oh! laisse moi vivre... Dieu!! Τὸ ἀκροατήριον τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐλυθῆ εἰς δάκρυα, καὶ ἀναθεματίζω τὴν στιγμὴν ὅπου ἐπῆγα διότι ἐκλαῖα καὶ ἐγὼ σὰν μωρὸ παιδί!

Τέλος τὸ βλέμμα θολοῦται καὶ δὲν βλέπει τις ἄλλο παρὰ τὸ λευκὸν τῶν ὀφθαλμῶν της! ψυχορραγούσα δὲ στρέφεται πρὸς τὸν κόμητα καὶ: je... t'aim..., je... t'..., aim τοῦ λέγει καὶ πίπτει.

Σόκιν.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Βοημὸς συναντᾷ ἕτερον Βοημὸν προγευματίζοντα μὲ δύο καρδέλλας. Καὶ μετὰ θάμβους:

— Αὐτὸ εἶναι πρόγευμα Σαρδελαπάλου!

Μενιδιάτης χτυπᾷ τὴν θύραν Ἀθηναϊκῆς οἰκίας ζητῶν τὸν οἰκοδεσπότην.

Ὁ παπαγάλος τῆς οἰκίας ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἀρχίζει δυνατὰ νὰ φωνάζῃ:

— Καλημέρα σας, Καλημέρα σας.

Ὁ Μενιδιάτης ὅστις κατ' ἀρχὰς δὲν ἀπήντησεν, ἐκβάλλει ἔπειτα τὸν πῖλόν του καὶ χαιρετῶν εὐσεβάστως λέγει:

— Συγγνώμην, σὰς πῆρα γιὰ πουλί.

Ξένος τις ἐλθὼν κατὰ πρώτην φορὰν ἐνταῦθα ἡρωτᾷτο ἂν τοῦ ἄρεσαν αἱ Ἀθῆναι.

— Ναί, λέγει, ὅλα μοῦ ἄρεσαν, ἀλλὰ μίαν ἔλλειψιν ἡῶρα· δὲν ἔχετε οὔτε προξενεῖον, οὔτε πρεσβείαν ἐλληνικὴν.

Διοικητὴς σώματος στρατιωτικοῦ παίζει τὸ σκάκι του εἰς τοῦ Γιαννοπούλου.

Ἀγγελιαφόρος ἀσθμαίνων εἰσέρχεται καὶ τῷ παρουσιάζει ἔγγραφον πρὸς ὑπογραφήν.

Ὁ διοικητὴς ἐν ὅλῃ τῇ ἀπαθείᾳ του:

— Στάσου νὰ κάνω μάτι.

Καὶ ὁ ἀγγελιαφόρος ἐν ἀγνοίᾳ τῶν τεχνικῶν ὅρων τοῦ ζατρίκιου νὰ βλέπῃ περίξ του πρὸς ποῖον θὰ κάμῃ ὁ διοικητὴς του μάτι!

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναφορᾶς ὁ λοχαγὸς τῆς ὑπηρεσίας ἐρωτᾷ μεταξὺ ἄλλων καὶ Ἀνδρίον ἐπίστρατον τί ζητεῖ.

Ὁ ἐπίστρατος, διακόπτων ἐκάστην λέξιν μὲ γέλως, σπασμωδικοὺς χρωματισμοὺς βλακώδους:

— Θέλω ἄδεια, χί, χί, χί, διανυκτερεύσεως, χα, χα, χα καὶ . . . χαιρετίσματα ἀπὸ τὴν μαμὰ!

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ,

ΤΟ ΦΡΟΝΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἐφημερίς ἀντιπολιτευομένη, ἀσέικη, ποικίλη, εὐμορφογραμμένη.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Δὲν εἶναι πλέον ἀνάγκη νὰ ξοδεύετε παράδες καὶ νὰ πηγαίνητε εἰς τὴν ὠραίαν Σταμπούλ, νὰ τῆς πέρνετε τὰ μωδάτα καπνά της, τὰ ὁποῖα ἀνοίγουν εἰς τοὺς καπνίζοντας χιλίους ἕνα παραδείσους, γεμάτους ἀπὸ Οὐρί.

Μ' ἕνα περίπατον μέχρι τῶν **Χαφτείων** καὶ εἰσθε ἐν τὸς ὅλων τῶν καπνοφύτων τουρκικῶν πεδιάδων. Ἐκεῖ ἔστησε τὸν θρόνον του τὸ νέον

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ Η "ΘΡΑΚΗ"

τοῦ κ. ΘΩΜΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἄρ. 6. Παρὰ τῷ ἀρτοποιεῖν τοῦ κ. Χαρισιάδου καὶ ἀντικρὸ τοῦ Καφερείου Τσόχα, Ἄρ. 6.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΠΝΩΝ

Γένιδξε, Καδάλας, Σαμψουντος.

Εἶναι οἱ τρεῖς Αὐτοκράτορες τῶν καπνῶν, τοὺς ὁποίους καμία καπνοεπανάστασις δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ.

Πώλησις λιανικῶς καὶ χονδρικῶς.

Ὁ κ. Θωμᾶς Γεωργίου πλὴν τῆς Μεγάλης ἀποθήκης καπνῶν ἦν συνεχῶς ἀνανεώνει, συνέστησε καὶ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ,

τὰ ὁποῖα πωλεῖ μὲ τὴν ὀκᾶν. Ἄς σπεύσουν νὰ ὠφεληθῶσιν οἱ κύριοι καπνοπῶλαι τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ οἱ πλέον δύσκολοι καταναλωταί. Θὰ εὕρουν **πρότυπα σιγαρέτων.**

ΣΗΜ. Οἱ θέλοντες δύνανται νὰ στέλλωσιν ἰδικόν των καπνὸν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ πρὸς κατασκευὴν σιγαρέτων κομψοτάτων, μόνον ἀντὶ 4 ΔΡΑΧΜΩΝ ΤΗΝ ΟΚΑΝ.

ΩΣ ΝΕΑΡΑ ΧΗΡΑ

ἥτις ξαναπανδρεύεται καὶ ὡς ἀνοιξὶς ἀνανεώνει τὰ κάλλη της **ξανάνοιξε** τὸ πασίγνωστον

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "Η ΜΕΛΙΣΣΑ,"

ὑπὸ νέον διευθυντὴν τὸν ζωηρὸν

κ. ΣΤΑΥΡΟΝ ΜΑΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Ποικιλία φαγητῶν, φρεσκάδα καθημερινή,

Ἐφάρια τῆς ὥρας καὶ τιμαὶ πολὺ ἡμεροί.